

ЛИСЕЦЬКА ГРОМАДА

Спеціальний випуск газети «Вперед»

ШКОЛА МИСТЕЦТВ

Конкурс пройшов на одному диханні

Викладачі та вихованці Лисецької дитячої школи мистецтв взяли участь в обласному конкурсі виконавської майстерності творчих колективів. Їх виступи оцінювало професійне журі на чолі з провідним фахівцем науково-методичного центру культури і туризму Прикарпаття Тамарою Присяжнюк.

Минулого року дитяча школа мистецтв у Лисці відзначила своє сорокаліття. Чимало її вихованців свого часу були лауреатами міжнародних і всеукраїнських конкурсів та фестивалів, стали професійними музикантами, педагогами. Сьогодні в ній працюють п'ятнадцять викладачів, які навчають більше сотні дітей музичній грамоті та грі на музичних інструментах, а також образотворчому мистецтву.

У Лисецькій школі своє вміння продемонстрували вісім колективів. Зокрема, хор молодших класів (викладач Оксана Мартинюк, концертмейстер Галина Іванкевич), два фортепіанних ансамблі молодших класів (викладач Марина Денисюк), квартет скрипалів (керівник Ольга Купчак, концертмейстер Марина Денисюк), тріо саксофоністів (керівник Дмитро Волосянко, концертмейстер Галина Іванкевич), ансамбль

вчать дітей, а що самі вміють. Тими творами, якими завершили концерт, ви поставили динамічну творчу крапку. Тому дякую за гарну роботу».

Свої думки та побажання висловили інші члени журі — викладачі Івано-Франківського фахового музичного коледжу імені Дениса Січинського Степан Жовнірович і Сергій Кв'ятковський, відзначивши теплу творчу атмосферу конкурсу.

Торік за виділені селищною радою кошти було здійснено ремонт приміщень школи, придбано сучасні меблі, й вона неспізнано змінилася. Це відзначила й голова журі конкурсу Тамара Присяжнюк: «Була тут кілька років тому й пам'ятаю старе приміщення, а коли сьогодні зайшла, то приємно здивувалася, наскільки тепер світло, яскраво, затишно. Можливо, й виконання творів викладачами та дітьми звучало так легко, піднесено, чисто».

Обласний конкурс виконавської майстерності творчих колективів дитячих музичних шкіл і шкіл мистецтв, а їх на Прикарпатті більше пів сотні, проводиться кожні два роки для виявлення і підтримки обдарованих дітей, розкриття їх творчої індивідуальності. Він розпочався минулої суботи зі своєрідних творчих звітів музичних шкіл Городенки та Тлумача.

акордеоністів (інструментовка викладача Галини Монастирської, бас-баян Ігор Курій), ансамбль бандуристів (викладач Уляна Сахлиця). А завершився конкурс виступом вокального ансамблю викладачів під керівництвом Марії Говзан, який виконав композиції «Зацвіла в долині» та «Заспіваймо пісню про Україну».

Підбиваючи підсумки, Тамара Присяжнюк привітала колектив школи мистецтв з успішним виступом. Відзначила різноманітність репертуару, в якому переважають твори українських композиторів, якісну роботу викладацького складу, естетичний вигляд учнів. «У вас дуже гарні костюми, такі колоритні, чудовий дизайн, — сказала голова журі. — Особливе враження на мене справив виступ вокального ансамблю. Викладачам потрібно показати не тільки, як вони

Директор школи мистецтв Марія Говзан задоволена виступом своїх колег і вихованців: «Ми добре підготувалися, налаштували музичні інструменти, оформили приміщення, провели кілька прогонних репетицій. І конкурс пройшов, як кажуть, на одному диханні.

Звісно, всі хвилювалися, переживали, як нас оцінить журі. І тим приємніше було почути схвальні відгуки. Врахуємо в подальшій роботі й доброзичливі зауваження та рекомендації фахівців. Є над чим ще працювати».

Після проведення конкурсів в усіх дитячих музичних школах і школах мистецтв області журі відбере найкращі колективи, які наприкінці весни виступлять на гала-концерті на сцені обласної філармонії. Тож сподіваємося, що серед них будуть і виконавці з Лисецької школи.

ПРИВІТАЛИ ВЕТЕРАНА

Подяка за мужність і стійкість

Голова селищної ради Анатолій Луцак привітав із днем народження мешканця Старого Лисця Романа Фуштей, який після тяжкого поранення на фронті нині проходить реабілітацію.

Вісімнадцятого лютого Роману Івановичу виповнилося 47 років. Він народився в багатодітній сім'ї, працював будівельником. Сьомого липня 2023 року Романа Фуштей мобілізували до лав Збройних сил. Після проходження бойової підготовки на Рівненському полігоні воював на Донеччині.

Шістнадцятого листопада при виконанні бойового завдання в Авдіївці Роман Фуштей отримав тяжкі поранення й був евакуйований до військового госпіталю. Загалом переніс більше двадцяти операцій і нині перебуває на реабілітації в Івано-Франківську, готується до протезування обох нижніх кінцівок.

У день народження Романа Івановича вдома привітали його рідні та близькі люди. Голова громади Анатолій Луцак подякував пораненому ветеранові за мужність і стійкість, проявлені в захисті Батьківщини.

Роман Іванович є оптимістом за характером і не падає духом, а це сьогодні мабуть, головне для його реабілітації. Обов'язок кожної громади, всього суспільства — допомогти нашим захисникам, які втратили на війні здоров'я, адаптуватися в мирному житті.

ПАСАЖИРСЬКІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ

Під час робочої зустрічі голови Лисецької селищної ради Анатолія Луцака з керівництвом ТзОВ «АТП 12629» обговорено проблеми та недоліки в організації пасажирських перевезень за маршрутом Старий Лисець-Івано-Франківськ.

Вирішено з першого березня 2024 року внести в розклад руху автобусів у робочі дні рейс із відправкою з Івано-Франківська в 21-20 год. У неділю та святкові дні додано рейс з Івано-Франківська в 10-30, а зі Старого Лисця — в 11-00.

Отож, у робочі дні автобуси відправлятимуться зі Старого Лисця в 6-30, 6-45, 7-00, 7-30, 8-00, 8-30, 9-00, 10-00, 11-00, 12-00, 13-00, 14-00, 15-00, 16-00, 17-00, 17-30, 18-00, 18-30, 19-00, 19-30.

Відправлення з Івано-Франківська — 7-00, 7-30, 8-00, 8-30, 9-30, 10-30, 11-30, 12-30, 13-30, 14-30, 15-30, 16-30, 17-00, 17-30, 18-00, 18-30, 19-00, 20-15, 21-20.

У суботу: зі Старого Лисця — 7-00, 8-00, 9-00, 11-00, 13-00, 15-00, 17-00, 18-30; з Івано-Франківська — 7-30, 8-30, 10-30, 12-30, 14-30, 16-30, 18-00, 19-30.

У неділю та святкові дні: зі Старого Лисця — 7-00, 8-00, 9-00, 11-00, 13-00, 15-00, 17-00, 20-00 (кінець роботи); з Івано-Франківська — 7-30, 8-30, 10-30, 12-30, 14-30, 16-30, 19-30.

Щасливої дороги!

■ ВШАНУВАННЯ

Пройшли випробування «афганською» війною

35 років тому відбулося виведення радянських військ із Афганістану, що стало завершенням неоголошеної війни, в якій брали участь понад два десятки мешканців населених пунктів, котрі нині входять до Лисецької громади. Вони, ще юні хлопці, виконували військовий обов'язок, пройшовши жакливі випробування, а дехто й не повернувся живим додому.

З нагоди 35-річчя завершення тієї війни та Дня вшанування учасників бойових дій на території інших держав в обласному центрі відбулося пам'ятне віче за загиблими військовослужбовцями. Присутні, а серед них були ветерани з Лисецької громади, помолилися за загиблих та поклали квіти до пам'ятника воїнам.

Цього дня в Лисці настоятель храму Воздвиження Чесного Хреста УГКЦ о. Федір Бойко відслужив панахиду за полеглими і померлими учасниками «аф-

ганської» війни — Василем Костюком, Богданом Ткачуком, Василем Скорим, Миколою Білогубкою, Володимиром Березовським, Ярославом Іваночком, Олександром Боднаром.

Їх пам'ять ушанували в Лисецькій селищній раді. Керівник громади Анатолій Луцак подякував за мужність і стійкість учасникам бойових дій на території інших держав і всім, хто нині дає відсіч ворогові, захищаючи рідну землю, а серед них є й колишні воїни-«афганці».

■ СЕСІЯ

Затвердили звіт, план роботи і Статут громади

На сесії селищної ради, яка відбулася 13 лютого, депутати затвердили звіт селищного голови Анатолія Луцака про діяльність органів місцевого самоврядування за 2023 рік, план роботи селищної ради на цей рік і Статут територіальної громади. Також розглянули питання про уточнення селищного бюджету на цей рік, надання дозволу СЛМНДПЗГ «Чорний ліс» на спеціальне використання природних ресурсів та інше.

Селищна рада затвердила Статут територіальної громади, що є її основним локальним нормативно-правовим актом за результатами громадських слухань, проведених у всіх населених пунктах громади, від імені та в інтересах їх жителів на основі Конституції України, Європейської хартії місцевого самоврядування, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», інших актів законодавства України з метою врахування історичних, національно-культурних, соціально-економічних та інших особливостей організації та здійснення місцевого самоврядування.

Статут є обов'язковим для виконання органом місцевого самоврядування, органами виконавчої влади (державними органами) та/або їхніми територіальними підрозділами, іншими юридичними особами та громадськими формуваннями, які розташовані або здійснюють свою діяльність на території громади, їхніми посадовими особами, а також фізичними особами, які постійно або тимчасово проживають чи перебувають на відповідній території. Акти органу і посадових осіб місцевого самоврядування територіальної громади повинні прийматися з урахуванням положень Статуту та відповідати йому.

У цьому документі визначено, що територіальна громада має власну символіку — Герб, Прапор, що відображають історичні, культурні, духовні особливості та її традиції. Особи, які зробили значний внесок у соціально-економічний розвиток громади, підвищення добробуту її жителів, примноження культурних, духовних надбань та інших цінностей, зміцнення місцевого самоврядування і демократії, нагороджуються почесними відзнаками територіальної громади.

У громаді відзначаються такі свята, як День Лисецької громади, День селища

Лисець, День села Старий Лисець, День села Стебник. Дату святкування Рада щорічно визначає своїм рішенням, а також можуть встановлюватися інші місцеві свята.

Статут громади складається з восьми розділів. Зокрема, йдеться про форми безпосередньої участі громади та її жителів у вирішенні питань місцевого значення, взаємовідносини органів місцевого самоврядування з іншими суб'єктами, громадський контроль за діяльністю органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб, засади розвитку громади, статус та звітування влади перед громадою.

Депутати затвердили низку положень, що увійшли до Статуту: про загальні збори громадян за місцем проживання; місцеві ініціативи; громадські слухання; порядок подання та розгляду електронних петицій, адресованих Лисецькій селищній раді, її виконавчим органам; консультації з громадськістю.

Також на цій сесії депутати розглянули питання, що стосувалися діяльності комунального некомерційного підприємства «Лисецька лікарня». Зокрема, було затверджено звіти щодо виконання фінансових планів лікарні (первинний і вторинний рівні) за 2023 рік, погоджено штатний розпис медичної установи.

Депутати затвердили протоколи засідання постійної комісії з питань планування бюджету, фінансів, соціально-економічного розвитку та регуляторної політики; Положення в новій редакції комунального закладу «Центр надання соціальних послуг»; розглянули питання про створення простору «Дбаю про себе»; надання адміністративних послуг з видачі посвідчення водія та державної реєстрації транспортних засобів, блок земельних питань.

■ ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я

Довіра появилася не на голому місці

Минулий рік видався досить успішним для комунального некомерційного підприємства «Лисецька лікарня». За цей період тут пролікували майже п'ять тисяч пацієнтів, відкрили два нових відділення — паліативної допомоги й фізичної та реабілітаційної медицини, а сама установа увійшла до спроможної мережі закладів охорони здоров'я області. На 2024 рік із Національною службою здоров'я України законотраковано п'ятнадцять пакетів послуг Програми медичних гарантій.

Це заслуга всього колективу, який повірив у свою спроможність стати повноцінним гравцем у доволі конкурентному медичному середовищі й доклав чималі зусилля для цього, вважає генеральний директор КНП «Лисецька лікарня» Зенон Макота. А ще два роки тому, коли Зенон Володимирович очолив лікарню, в неї були доволі сумні перспективи: скорочувався штат працівників, як і кількість пацієнтів — фактично справа йшла до закриття.

«Порівняно з 2022 роком кількість пролікованих пацієнтів збільшилася майже вдвічі, що свідчить про зростання довіри населення до нашого закладу, професіоналізм персоналу, належні умови для лікування, — каже Зенон Макота. — І якщо раніше 70 відсотків людей, які зверталися за медичною допомогою, були жителями громади, а решту — іногородніми, то зараз усе навпаки. До нас їдуть лікуватися навіть з Івано-Франківська, де, зрозуміло, мережа медичних установ дуже розвинута».

Звісно, ця довіра до невеликого за мірками закладу та ще й розташованого за десятком кілометрів від обласного центру появилася не на голому місці. Досвідчений господарник, який свого часу успішно працював на посаді мера Болехова, Зенон Макота зумів переконати колектив у необхідності змін, виконати поставлених перед ним завдань і, як наслідок, — реальності перспектив. А ще керівник лікарні особисто об'їхав з пів сотні амбулаторій сімейної медицини, фельдшерсько-акушерських пунктів, переговорив з їх працівниками, запросив на День відкритих дверей.

«Ми хотіли показати, що ожили, беремо на роботу фахівців, закуповуємо обладнання, відкриваємо нові відділення, — продовжує Зенон Володимирович. — Наші лікарі роблять такі ж операції, як і в обласній лікарні. Скажімо, із заміни тазостегнових суглобів, дроблення каміння в нирках. Маємо сучасну апаратуру, оснащення операційних, якісні інструменти. Тож можна стверджувати, що наша лікарня поступово повертає собі колишній статус районної».

нізувати роботу колективу, щоб надавати якісні медичні послуги населенню й заробити кошти для повноцінного функціонування установи. Адже Національна служба здоров'я розраховується з лікувальним закладом за кожну послугу. Щоправда, держава забирає майже половину зароблених грошей, але всі розуміють, що це тимчасове явище, поки в країні йде війна.

Селищна рада виділяє комунальній лікарні кошти для ремонтів приміщень, оплати енергоносіїв. З іншого боку, медична установа — найбільше в громаді підприємство, податки працюючих якого надходять в її казну. За участі фахівців селищної ради нещодавно реалізували проєкт облаштування на даху лікарні сонячної електричної станції, а ще раніше — закупили твердопаливний котел, що значно скоротило витрати на оплату енергоносіїв. Також спільно з селищною радою виграли проєкт і за грантові кошти придбали електричну кухню, що дозволяє економити приблизно п'ятдесят тисяч гривень на місяць.

На запитання, що дає лікарні входження в спроможну мережу закладів охорони здоров'я, Зенон Макота відповідає: можливість отримувати від держави кошти на розвиток. «Два роки ми не просили нічого, покладаючись на власні сили та допомогу

На думку Зенона Макоти, перевага очолюваної ним лікарні перед медичними установами того ж Івано-Франківська — в більш спокійній обстановці, де персонал має можливість приділити достатню увагу кожному пацієнтові, а для хворих створено відносно комфортні умови. Тут немає звичної для великих лікувальних закладів атмосфери, що нагадує людський конвеєр. Практично відсутні черги перед кабінетами в поліклініці, а з першого лютого запровадили електронний запис, що дуже зручно для людей.

Керівник лікарні наголошує на тому, що він — менеджер, завданням якого є орга-

громади, — каже. — Тепер готуємо пропозиції щодо покращення матеріально-технічної бази. Зокрема, плануємо придбати апарат ультразвукових досліджень, мобільний рентген-апарат С-дуга, що використовується при проведенні інвазивних втручань та хірургічних маніпуляцій.

Хотілося б побудувати на території лікарні новий корпус, скажімо, для дитячого відділення. Місце для цього є. Якщо знайдемо кошти для розробки проєкту, а це не малі гроші, й будемо показувати державі, що лікарня розвивається, в нас є можливість, фахівці, то, переконаний, — нам підуть назустріч...»

«Мій Ромчик ніби поспішав жити...»

З початку повномасштабного російського вторгнення загинули восьмеро військовослужбовців Збройних сил, мешканців Лисецької громади. Наймолодший із них, 19-річний Роман Дубінський із Лисця, — в перші дні війни. У вересні минулого року президентським указом його посмертно народжено орденом «За мужність» III ступеня — за особисту мужність, виявлену у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане виконання військового обов'язку.

Не зламав своєї присяги...

Мама загиблого Героя, Анна Роздільська, — ще зовсім молода жінка, на долю якої випала така важка ноша непоправної втрати єдиного сина, згадує його з сумом і водночас з усмішкою: «Назвали первістка Ромчиком, бо народився першого грудня. Цього дня почав падати сніг — перший, чистий. Є діти «проблемні», а я не знала, що таке недоспані ночі, коли в дитини прорізаються зубки, болить животик, чи щоб малий вередував у магазині. Після розлучення з чоловіком я всюди брала його з собою і ніколи не мала з ним клопотів.

Ромчик пішов у школу в сім років. Мав феноменальну пам'ять, у чотири роки почав читати, вже знав сотні віршів. У десять перечитав 18 книжок популярного бестселера «39 ключів» — про підлітків, які подорожували світом і шукали ключі. Йому не потрібно було робити домашні завдання, бо все запам'ятовував на уроках. Учителі його любили.

У другому класі став «пластуном». Ми його виховували в патріотичному дусі, розповідали про прадіда Павла, який воював в УПА, прапрадіда-січового стрільця Дмитра Лаврука. Ромчик дуже любив походи. Умів дружити, був душою компанії. Пригадую, якось увечері відвезла його на таксі в «пластову домівку», бо зранку мав їхати в табір. Син зайшов першим, я несла за ним рюкзак. Відчинив двері, чую дівчачий виск: «Ааа! Ромчик!» Я тихенько поклатла на підлогу наплічник, помахала рукою і вийшла.

Так сталося, що він загинув на цій війні першим із «пластунів». Нагороджений залізним пластовим хрестом, за те, що не зламав своєї присяги...»

Завжди сам приймав рішення

У 2020 році Роман Дубінський закінчив Лисецьку загальноосвітню школу. Пані Анна, яка працювала в Німеччині, хотіла, щоб син продовжував навчання в цій країні. Він досить непогано знав німецьку мову, ходив на курси. «Ні, я залишусь в Україні, почула від сина, — продовжує свою розповідь жінка. — Я його так виховувала, що завжди приймав рішення сам. І знав, що несе за них відповідальність.

Натомість Ромчик вступив до Івано-Франківського вищого професійного училища сервісного обслуговування техніки. Він, ще навчаючись у школі, займався підробітками. Щось ремонтував, допомагав хлопцям на СТО. Приходив додому засмалцьований, але задоволений і щасливий. Був, як кажуть, легкий на підйом. Мій Ромчик ніби поспішав жити...

А в 14 років уперше поїхав зі мною в Польщу. Ми збирали лохину. Взяла сина для того, щоб побачив, як живуть люди за кордоном, і щоб побув зі мною. Думала, працює в полі кілька годин та й годі. Але Ромчик трудився нарівні з дорослими. Господарі плантації так його собі сподобали, що окремо платили за роботу. Як їхав додому, то купив собі одяг, взуття, все необхідне до школи.

Ще згадую, як ми поїхали на відпочинок в Одесу. Запланували собі культурну програму — похід в оперу. А там треба було дотриматися дрес-коду. Міряла в магазині сукню. Мені подобалася, але по грошах видавалася дещо дорогою. Ромчик це помітив і твердо заявив: мамо, бери, я тобі її куплю. Продавщиця аж в долоні сплеснула: «Боже, дай дожити до такого, щоб мій син купував мені сукню!»

«Кожна мить — з думкою про тебе»

У червні 2021 року Роман Дубінський закінчив училище й здобув фах майстра п'ятого розряду з діагностики та налагодження електронного устаткування автомо-

білів. А в липні зателефонував мамі в Німеччину й повідомив, що йому надійшла повістка з військомату. Пані Анна швидко завершила свої справи й приїхала додому. Вона вирішила, що повернеться на роботу за кордон, коли Роман демобілізується.

В останнє Анна Роздільська бачила сина на світанку шостого жовтня, коли проводжала в армію. Провідати якось не вдавалося, та й Роман відмовляв матір. А 24 лютого 2022

МУЖНІСТЬ І ВІДВАГА

року російські окупанти вже стояли під Києвом, була загроза прориву. Роман Дубінський разом із такими ж, як він, строковиками цілодобово обороняв територію своєї військової частини. І в ніч на 26 лютого загинув під час обстрілу...

«Опівночі ми з ним переписувалися, — розповіла згодом пані Анна журналістам Суспільного. — Я ще йому написала: «Люблю тебе, синочку. Кожна мить — з думкою про тебе». І так мене сльози душили. То він ще прочитав, але не відповів».

«Мамусю, все буде добре!..»

Анна Роздільська хвилювалася, чому син не відписує повідомлення. Матір її заспокоювала: мовляв, хлопець, мабуть, усю ніч чергував, не мав коли. Вранці пані Анна вийшла на подвір'я, рубати дрова. Стривожилася, коли у її двір зайшли працівники селищної ради, а побачивши з ними фельдшера «швидкої допомоги», все зрозуміла. В ту мить хотіла, щоб земля під нею провалилася...

Після служби в армії Роман планував стати тату-майстром. Разом із матір'ю домовився зробити однакові татування, проте так і не встиг обрати малюнок.

«Він усе казав, що хотів навчитися робити татування, тим займатися, — розповідає пані Анна. — Став просити, щоб я дозволила зробити татування. Бо завжди казав: «Виповниться мені 20 років, тебе питатися не буду. Я — зроблю».

Я кажу: «Добре, тоді домовляємося — робимо однакові татування. У тебе є час, аби вибрав зображення, щоб мені теж сподобалося». І вже після його смерті я виконала так ніби останню обіцянку йому й зробила собі татування: «Ромашка... Герої не вмирають».

Мені нічого не залишається, як триматися й сподіватися, що на небесах зустрінуть свого Ромчика, обійму, поцілую. А він мені скаже, як завжди: «Мамусю, все буде добре!..»

ДЕНЬ ГЕРОЇВ НЕБЕСНОЇ СОТНІ

Двадцять лютого в історії України та в пам'яті українців закарбувалося як день вияву неймовірної громадянської самовідданості, мужності, сили духу та стійкості у своїх поглядах людей, що змінили хід історії нашої держави...

В освітніх закладах громади вшанували пам'ять загиблих Героїв Небесної Сотні та наголосили на необхідності не забувати уроки минулого і подвиги тих, хто віддав своє життя на Майдані та під час оборони українських земель.

«УЧИТЕЛЬ РОКУ-2024»

На базі Лисецького ліцею вперше відбувся фінальний етап першого туру Всеукраїнського конкурсу «Учитель року-2024» у номінації «Українська мова та література».

Учні 8-11 класів, не знаючи теми, яку оголошували безпосередньо перед уроком, змогли продемонструвати хороші знання та вміння, що є результатом щоденної, клопіткої та наполегливої праці їх наставників Наталії Блясецької, Ольги Подобної та Світлани Макарової.

Самі конкурсанти, вчителі української мови та літератури з освітніх закладів області, не відали, який клас чи тему виберуть на базі Інституту післядипломної педагогічної освіти. Їх роботу професійно, чітко та справедливо оцінювали п'ятеро членів комісії під керівництвом Наталії Уманців.

ОБЛАСНА ОЛІМПІАДА

Учениця 10-го класу Старолисецького ліцею Соломія Левицька посіла третє місце на III етапі обласної олімпіади з біології!

Щиро вітаємо Соломію з цим досягненням, бажаємо подальшого натхнення та творчості, цікавих проєктів і задумів у житті, безперечних перемог та невичерпної енергії!

КОНКУРС КАПЕЛЮШКІВ

У Лисецькому ліцеї провели конкурс серед учнів із виготовлення капелюшків/головних уборів ручної роботи.

У ньому взяли участь 23 дітей, яким вручили подяки від адміністрації навчального закладу. За результатами голосування у спільноті найбільшу кількість уподобайок від читачів отримала робота учениці 2-Б класу Злати Литвин. Вітаємо!

■ ВІТАЄМО З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!

- Христину Миколаївну ПИНДУС, директора Лисецького ліцею.
- Марію Василівну БОЙКО, колишню голову сільської ради Стебника.
- Андрія Романовича ОСИПІВА, депутата селищної ради.
- Романа Борисовича ЛЯЦЬКОГО, поліцейського офіцера громади.
- Оксану Василівну ШАЛАМАЙ, соціального робітника.
- Зінаїду Володимирівну ТИМІВ, Олександру Іванівну ШНАЙДЕР, Світлану Дмитрівну РУЧКАН, Тетяну Дмитрівну БОЙКО, Марію Дмитрівну ДУБНИЦЬКУ, Оксану Богданівну МАРТИНЮК, Марію Василівну СТАРУНЧАК, Любов Дмитрівну КУЗЬМІНУ, Наталію Володимирівну ДІДОХУ, Марію Василівну ГОВЗАН, Тетяну Іванівну ФЕДІЙ, працівників освітніх закладів громади.
- Любов Василівну БАРГАН, Марію Володимирівну БОЙЦАН, Василя Івановича ВАСИЛЬКІВА, Євгена Андрійовича ГАБУРА, Анастасію Романівну ДАНИЛЮК, Василя Романовича КАБАНА, Романа Богдановича КИНДРАТІВА, Ігоря Івановича КЛИМА, Руслану Іванівну КОТІЛЬ, Марію Василівну МАЛАНЮК, Надію Богданівну РАВРИК, Ганну Томівну РУДНІЦЬКУ, Ярослава Юрійовича ЧЕСНОКА, Оксану Валеріївну ФЕДЕНЬКО, працівників КНП «Лисецька лікарня».

■ ЮВІЛЕЙНІ ДАТИ

Нещодавно жительці Старого Лисця Варварі Миколаївні ГРИНЕЧКО виповнилося 95 років, її односельчанці Марії Василівні ФЕДЕНЬКО — 85 років, Олені Іванівні РОМАСЮК із Лисця, Юстині Антонівні ТУРЧИН і Дмитру Пилиповичу ФЕДЕНЬКУ зі Старого Лисця — 80 років, мешканцеві Стебника Федору Семеновичу МОТРИЧУ — дев'яносто!

А найстарша серед довгожителів громади — Аксенія Іосипівна ВОЛОСЯНКО зі Старого Лисця — відзначила свій 99-й рік народження!

Селищний голова Анатолій Луцшак, його заступник Іван Говера, староста Стебника Ірина Портецька, виконувач обов'язків старости Старого Лисця Олексій Волосянко, директор центру надання соціальних послуг селищної ради Любов Бойко привітали ювілярів, вручили їм вітальні листівки, квіти та матеріальну винагороду від селищної ради.

Наші довгожителі — це золотий фонд громади, життєва мудрість, безцінний досвід і приклад для молодого покоління. Бажаємо ювілярам міцного здоров'я й щасливого довголіття, бадьорості та енергії не на один десяток років. Нехай Господь щедро обдарує усіма потрібними ласками, а Божа Матір тримає під опікою!

■ ВІТАЄМО ЮВІЛЯРІВ!

із 50-річчям:

Василя Васильовича ГОВЗАНА
Світлану Василівну ВОЛОСЯНКО
Наталію Олексіївну ПИНДУС
Галину Миколаївну ЛУЦШАК
Олександру Володимирівну ПАНЬКО

із 60-річчям:

Василя Федоровича РУЩАКА
Володимира Мар'яновича СЕНИЧА
Володимира Антоновича СЕНИЧА
Степана Петровича ПИЛИПІВА

із 70-річчям:

Людмилу Антонівну ТОКАР
Віру Танасіївну ОКУНЬ

із 75-річчям:

Марію Володимирівну ДЕМ'ЯНІВ

Спецвипуск газети «Вперед» підготовлено за матеріалами сайту Лисецької селищної ради.

ПП «Редакція часопису «Вперед».

Ідентифікатор медіа:

R30-02603 від 18.01.2024 р.

Зберегти біологічне різноманіття річок

Ініціативна група експертів-науковців здійснила комплексну екологічну оцінку річок Млинівки (Стебницької) та Радчанки, які протікають територією Лисецької громади. В результаті ґрунтового дослідження фахівці отримали зведену науково-технічну інформацію та нові аналітичні дані про водотоки обох водойм.

Голова регіонального відділення Всеукраїнської громадської організації «Інноваційний університет», професор Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу, доктор технічних наук Теодозія Яцишин, інженер-еколог, кандидат технічних наук Тамара Кундельська та еколог, провідний хімік Лабораторії моніторингу вод Західного регіону Дністровської БУВР Михайло Микицей презентували звіт про свою роботу в Лисецькій селищній раді. Ці науковці разом із доцентом Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу, кандидатом сільськогосподарських наук Галиною Грицуляк працювали над екологічною оцінкою в рамках міжнародного проєкту «Відродження естетико-екологічних функцій малих водотоків р. Млинівки (Стебницької) та р. Радчанки на території Івано-Франківської МОТГ» за сприяння Федерального міністерства економіки та кліматичних дій Німеччини та

■ СПАРТАКІАДА

Спрацював фактор «рідних стін»

Традиційна міжшкільна спортивна спартакіада територіальної громади в цьому році продовжилася змаганнями з шахів і шашок, які відбулися в Стебницькій гімназії. Раніше на спортивних майданчиках освітніх закладів хлопці та дівчата змагалися з волейболу та баскетболу.

Потрібно відзначити, що фактор «рідних стін» і цього разу спрацював. Так, у шахах серед учениць 5-7 класів перемогла Софія Карпинець зі Стебницької гімназії. Дарина Васишин з Лисецького ліцею посіла друге місце, Уляна Шнайдер зі Старого Лисця — третє. Аналогічна ситуація була серед дівчат 8-9 класів: господарка

проєкту Міжнародної кліматичної ініціативи (IKI) «Посилення громадянського суспільства в реалізації національної кліматичної політики».

Експерти-науковці досліджували сучасний екологічний стан обох водойм і вплив господарської діяльності на їх екосистеми, а також озер і ставків, які з ними пов'язані, охарактеризували процеси формування фізико-хімічного складу та якості води в цих річках, ідентифікували джерела забруднення водотоків. Фахівці досліджували воду за 130 показниками й дійшли висновку, що Радчанку найбільше забруд-

нює полігон захоронення твердих побутових відходів у Старих Богородчанах.

«Наша громада є одним із бенефіціарів цього проєкту, профінансованого Центром екологічних ініціатив «Екодія», — розповіла начальник відділу економічного розвитку та інвестицій селищної ради Наталія Ярошук. — Тому зацікавлена в подальшій співпраці з командою ВГО «Інноваційний університет», аби добитися внесення річок Млинівки (Стебницької) та Радчанки до Смарагдової мережі. Це дозволить створити природоохоронні зони та залучити грантові кошти для збереження флори і фауни обох водойм, їх біологічного різноманіття».

змагань Вікторія Прохаська стала чемпіонкою, Марія Феденько з Лисця — другою призеркою, Яна Радуківська (Старолисецький ліцей) — третьою.

У юнаків перемогли старолисецькі ліцеїсти Олександр Токар (5-7 кл.) і Андрій Балан (8-9 кл.). Другі місця посіли Артем Стефурак (Стебницька гімназія) і Руслан Бажан (Лисецький ліцей), треті — Дмитро Тацакович (Лисецький ліцей) та Максим Андрусин (Стебницька гімназія). У загальнокомандному заліку серед шахістів перемогли стебницькі гімназисти, на другому місці — старолисецькі ліцеїсти, третьому — лисецькі.

Аналогічний підсумок змагань у шашках. Учні гімназії зі Стебника — Настя Тер-

піляк (5-7 кл.), Вероніка Деренько (8-9 кл.), Петро Вінтоняк (8-9 кл.), Артем Стефурак (5-7 кл.) — стали переможцями першості. Також тріумфували учні зі Старого Лисця, які посіли перше місце — Максим Крутий (5-7 кл.), Андрій Балан (8-9 кл.), Вікторія Волосянко (8-9 кл.), а Яна Радуківська (5-7 кл.) була другою. А ось колекція призових місць лисецьких ліцеїстів: Василь Токар (5-7 кл.), Іван Івашко (8-9 кл.), Марія Чуфус (8-9 кл.) — перше місце, Марія Зорій (5-7 кл.) — третє місце.

Навесні школярі громади братимуть участь у спортивних конкурсах та естафетах, змагатимуться у міні-футбольній та футбольній першостях.

Змагання під гаслом: «Разом переможемо!»

На спортивному майданчику Лисецького ліцею відбулися змагання з міні-футболу серед загальноосвітніх закладів громади в рамках проєкту «Пліч-о-пліч Всеукраїнські шкільні ліги».

Цей проєкт створений за ініціативи Президента України Володимира Зеленського та реалізується Міністерством молоді та спорту України, Міністерством освіти України та Івано-Франківською обласною державною військовою адміністрацією. Він проводиться під гаслом: «Разом переможемо!» В рамках «Пліч-о-пліч Всеукраїнські шкільні ліги» проводяться змагання з волейболу, баскетболу, міні-футболу, спортивного орієнтування та черлдінду. У них беруть участь 1718 команд із 480 закладів загальної середньої освіти області.

На урочистому відкритті змагань у Лисці їх учасники вшанували світлу пам'ять

усіх, хто віддав своє життя, захищаючи та боронячи територіальну цілісність України через повномасштабне вторгнення російських військ на нашу територію! Пам'ятаємо! Не пробачимо! Переможемо!

Юні футболісти з трьох освітніх закладів громади 2012-2013 років народження змагалися за кодовою системою. Команда Старолисецького ліцею перемогла гімназистів із Стебника — 7:0, а потім у напруженій боротьбі виграла в ліцеїстів із Лисця — 2:1. І таким чином стала чемпіоном турніру. В матчі за друге місце футболісти Лисецького ліцею були сильнішими за суперників із Стебника — 3:1.

Начальник відділу освіти, культури, молоді та спорту селищної ради Світлана Шарабуряк вручила переможцям і призерам нагороди. Невдовзі футбольна команда Старолисецького ліцею представлятиме громаду в наступному, районному, етапі проєкту «Пліч-о-пліч Всеукраїнські шкільні ліги». Поважаймо її успіху!

■ ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ!

На 75-му році життя відійшов у засвіти активний учасник громадського життя села Старого Лисця, колишній капітан сільської футбольної команди Олексій Говзан.

Олексій Дмитрович народився 29 вересня 1949 року. Практично вся його трудова діяльність пов'язана з роботою на газових промислах, де він працював зварювальником. Разом із дружиною виховав двох дітей, мав чотирьох внуків.

Чимало років Олексій Говзан виступав за футбольну команду Старого Лисця. Він був капітаном того складу, який досяг найбільшого успіху в історії старолисецького футболу — в 1973 році виграв чемпіонат області в групі «Б». Олексій Дмитрович був палким уболі-

вальником, передавав свій досвід і традиції місцевим аматорам шкільного м'яча. Можна сказати, що футбол для нього став невід'ємною частиною життя.

А ще Олексій Говзан мав співочий талант, брав активну участь у художній самодіяльності, співав у церковному хорі. Був вірним патріотом своєї малої батьківщини й Української держави.

Селищна рада, всі, хто знав Олексія Дмитровича, висловлюють щирі співчуття його рідним і близьким. Нехай Усемиловичий Господь прийме його душу й оселить там, де праведні спочивають. Царство Небесне! Вічна і світла пам'ять!